

Visegrády Antal laudációja

Szent István Tudományos Akadémia, 2017. január 9.

Visegrády Antal 1950-ben született Pécsen. 1968-ban érettségizett, a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán 1973-ban szerzett diplomát. Ezután a Pécsi Járásbíróságon fogalmazó, majd a PTE Állam- és Jogelméleti tanszékére került. 1975-től tanársegéd, 1978-tól adjunktus, 1985-től docens, 1995-től egyetemi tanár. 1996-tól vezeti a Jog- és Állambölcseleti Tanszékét. 1990-1991-ben, majd 2013-tól dékán helyettes. Jelenleg a doktori iskola vezetője. Kandidátusi fokozatát 1984-ben szerezte meg, 1994-ben habilitált, 1999-ben lett az MTA doktora.

A „Bevezetés az állam- és jogtudományokba” (ma „Jogi alaptan), majd az „Állam-és Jogelmélet” (ma „Jog- és Állambölcselet”) tárgyat oktatja. Szemináriumokat hirdet – angol nyelven is – többek között a muzulmán jogról, a magyar jog- és állambölcselet történetéről, az EU jog- és állambölcseleti problémáiról, a világ nagy jogrendszereiről. A rendszerváltás óta az egyetlen Jog-és állambölcselet című tankönyv szerzője.

Tudományos munkáját a bírói jogalkotás kérdésének újszerű feldolgozásával kezdte, ebből szerezte meg kandidátusi fokozatát 1984-ben. A magyar jogirodalomban a modern és posztmodern angolszász jogbölcseleti irányzatokat elsőként mutatta be. Tudományos érdeklődése a joghatékonyság problematikájára irányult, melynek eredményeit 1997-ben monográfiában jelentette meg, ebből a témakörből habilitált, és szerezte meg 1999-ben az MTA doktora címet. Kutatásokat folytat a jogi kultúrák, a kelet-közép-európai rendszerváltások, a lakosság jogtudata, a bírói etika, az európai jogi gondolkodás és jogfejlődés irányai, valamint az európai integráció és a globalizáció témákban. Publikációinak száma 207, ebből 20 monográfia, szakkönyv, illetve jegyzet. „A jogi kultúra: A jogalkotás jogbölcseleti kérdései: A jogfejlesztés” címmel 1993-tól PhD alprogramot vezet, ennek keretében hatan védtek meg értekezésüket.

Visegrády professzor a hazai és külföldi jogbölcseleti konferenciák állandó résztvevője. Vendégprofesszorként, vendégkutatóként dolgozott Amerikában, Ausztráliában, a Távol-Keleten és Európa számos országában. Aktívan részt vesz a szakmai közéletben is. 1995-től 2001-ig az MTA Doktori Tanácsa Állam- és Jogtudományi Szakbizottságának tagjaként, illetve az MTA Pécsi Akadémiai Bizottsága Gazdasági- és Jogtudományi Szakbizottságának társelnökéeként, munkabizottsági elnökeként tevékenykedik. A Magyar Jog- és Államtudományi Társaság Jogbölcseleti tagozatát vezeti. Tagja a Politikatudományi Társaságnak és a Magyar Jogász Egylet Baranya Megyei Vezetőségének, a PTE Habitusvizsgáló és Habilitációs Bizottságának, a Doktori Bizottságának. Elnöke a Kari Továbbképzési Bizottságának, és Pályázati és Ösztöndíj Bizottságának. Tagja a JURA kari folyóirat szerkesztőbizottságának. Fajsúlyos európai és tengerentúli tudományos társaságok tagja, négy külföldi szakfolyóirat szerkesztőbizottságában foglal helyet.

A következő elismeréseket érdemelte ki: 2007-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje „a jogtudományok terén végzett több évtizedes oktatói és tudományos tevékenysége elismeréseként, az igazságszolgáltatási reform továbbfejlesztésére irányuló kodifikációs törekvések tudományos megalapozásáért”. 2014-ben Pro Facultate Iuridico-Politica Universitatis Quinqueecclesiensis érdemérem arany fokozata, 2015-ben a Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett és a PTE Arany Katedra díja, 2016-ban a Magyar Jogász Egylet Emlékérme.

A Lódzi Egyetem Szenátusa a Doctor Honoris Causa címet 2014-ben adományozta részére. Zbigniew Rau professzor laudációjában a nemzetközi elismertségét elemezte: „munkássága széles nemzetközi fogadtatásban részesül, a legkiemelkedőbb jogfilozófusok

között tartják számon Európában. Wróblewski és más lengyel professzorok koncepcióinak magyarországi prezentálójaként sokat tett a lengyel-magyar tudományos kapcsolatokért. ... Olyan professzor, aki tevékenységével megmenti a jogtudományok méltóságát.”

Kajtár István